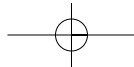
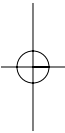
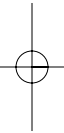
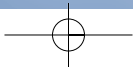
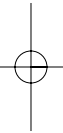
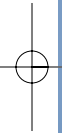

Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder

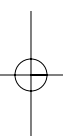
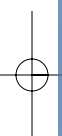
8. marts 2002

Indholdsfortegnelse

1. Forord	5
2. Indledning	7
Indsatsen kan blive bedre	7
Handlingsplanen – i korte træk	9
Den tværministerielle arbejdsgruppe	10
3. Regeringens aktiviteter til bekæmpelse af vold mod kvinder	13
Støtte til ofre	13
Aktiviteter rettet mod voldsudøvere	16
Aktiviteter rettet mod fagfolk	18
Viden og information	20
4. Evaluering	23

1. Forord

På trods af at vold er strafbart, udsættes kvinder og børn alt for ofte for overgreb, dér hvor de burde føle sig allermost trygge – nemlig i hjemmet.

At volden kommer fra en nærtstående person, gør denne type vold ekstra svær at bekæmpe.

Regeringens holdning er klar. Vold i hjemmet kan ikke accepteres.

Der skal derfor sikres en konsekvent, tværfaglig og tidlig indsats i forhold til at forbedre støtten til voldsofre og i bekæmpelsen af vold i hjemmet.

Regeringen vil sætte handling bag ordene. Vi har i samarbejde med integrationsministeren og indenrigs- og sundhedsministeren udarbejdet en omfattende handlingsplan mod vold i hjemmet.

Vi har sat os 4 overordnede mål:

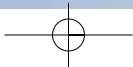
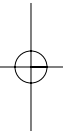
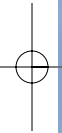
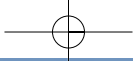
- Ofrene skal have den støtte, de har brug for.
- De berørte myndigheder skal blive bedre til at tackle vold i hjemmet.
- Volden i hjemmet skal bremses. Voldscirklen skal brydes ved behandling af voldsudøveren.
- Forebyggelsen af vold skal forbedres og kvalificeres ved at indsamle yderligere viden om årsagerne til og omfanget af volden. Holdningen til vold skal ændres.

Ikke alle bruger vold som konfliktløsning. Men det er tydeligt, at det altovervejende er mænd, der er voldelige overfor kvinder. Mænds vold mod kvinder kan ses som en manifestation af en grundlæggende ulighed mellem de to køn – som et ligestillingsproblem.

Også derfor er det på tide at gøre en indsats for at ændre holdningen til vold i hjemmet. Det er afgørende for netop denne type vold, at vi har en helhedsorienteret tilgang til, hvordan vi forbedrer støtten til ofre og bremser omfanget af volden. Vold i hjemmet har mange årsager og udtryk, og der er mange forskellige aktører involveret. Vi skal sikre en effektiv bekæmpelse af volden ved at sætte ind med en tidlig tværfaglig indsats, der både involverer politi og social- og sundhedsmyndighederne. Skal handlingsplanen blive en succes, skal vi også samarbejde med de mange frivillige, som dagligt gør en stor indsats for at støtte ofre for vold i hjemmet.

Henriette Kjær
Minister for ligestilling

Lene Espersen
Justitsminister

2. Indledning

Vold mod kvinder er ikke et nyt fænomen. Men tidligere blev volden betragtet som et problem, der hørte til privatlivets fred. I dag er det anderledes. Både herhjemme og internationalt anses vold mod kvinder for et overgreb på ofrenes personlige frihed og en krænkelse af deres menneskerettigheder.

Vold mod kvinder er et omfattende problem. Volden er sjældent et engangsfænomen, men skal ses som en proces, hvor ofrene kommer under større og større pres. De voldelige overgreb nedbryder ofrenes selvværd og giver dem ofte fysiske og psykiske mén, der varer ved, også efter volden er holdt op.

Udover at ramme kvinden, har volden en række afledte konsekvenser for den familie, der lever i voldens skygge. Det er særligt vigtigt at være opmærksom på børnene i de voldsramte familier. For dem er volden en traumatisk oplevelse, som kan komme til at præge deres fremtidige sociale færdigheder.

Alt tyder på, at vi kun ser toppen af isbjerget, når det drejer sig om vold i hjemmet. Tal fra Verdensbanken viser, at omkring 20% af verdens kvinder udsættes for vold eller seksuel udnyttelse, men at langt størstedelen af denne vold forbliver skjult. I Danmark har undersøgelser vist, at kun 25% af de kvinder, der opsøger kvindekrisecentrene efter voldelige overgreb, vælger at anmelde volden.

Udover at ødelægge ofrenes livskvalitet, er vold samtidig en stor belastning for samfundsøkonomien. Det anslås på basis af undersøgelser i andre europæiske lande, at volden mod kvinder koster det danske samfund omkring 370 mill. kr. om året.

Indsatsen kan blive bedre

Der gøres allerede en væsentlig indsats på voldsområdet og det er en indsats med mange aktører.

Kvindekrisecentrene spiller i den forbindelse en helt central rolle. Der findes i dag på landsplan ca. 40 kvindekrisecentre, som giver midlertidigt husly for voldsramte/truede kvinder med eller uden børn. Udover at yde støtte til ofrene og tilbyde dem husly, arbejder centrene med information om vold i familien og med forebyggende og opfølgende aktiviteter.

Kommuner og amtskommuner er i stigende grad involveret i finansieringen af krisecentrene. Det er samtidig en kommunal opgave at sørge for tilbud om rådgivning til ofrene samt at sikre børnenes tarv i voldsramte familier. Der opholder sig årligt omkring 2000 børn på krisecentrene i kortere eller længere tid. Disse børn er socialt truede og kræver en speciel indsats.

Politiet spiller en vigtig rolle i støtten til ofrene og i forebyggelsen af yderligere vold. Politiet tilkaldes ved husspektakler og det er dem, som i første omgang mægler i stridighederne, eller henviser kvinden og børnene til et krisecenter. Det er også politiet, som skriver rapport om episoden og som efterforsker sagen. Politiets håndtering af sagen kan være afgørende for, hvordan ofrene oplever at samfundet forholder sig til voldsepisoder i hjemmet, og hvorvidt volden anerkendes som en krænkelse af ofrets integritet.

Også skadestuer og praktiserende læger får tidlig kontakt med ofre for vold i hjemmet. Udover behandling af skader, er det muligt at få en personlig samtale hos den praktiserende læge, og der kan ydes tilskud til psykologbehandling. Da sundhedsmyndighederne er omfattet af tavshedspligt, kan de ikke videregive oplysninger til andre eller foretage indberetninger til for eksempel de sociale myndigheder. Man må, naturligvis under respekt for tavshedspligten, i den fremtidige indsats være opmærksom på, at dette forhold begrænser effekten af offerstøtten, fordi ofrene netop har brug for en tværfaglig og helhedsorienteret støtte for at blive i stand til at genoptage et trygt liv fri for vold.

Regeringens handlingsplan tager højde for, at den fremtidige indsats skal styrke de mange igangværende aktiviteter, herunder krisecentrenes aktiviteter, politiets håndtering og de sociale- og sundhedsmyndighedernes kompetencer. Men vi skal også tænke i helt nye baner i forbindelse med den generelle indsats.

På nogle områder er der behov for en særskilt indsats, fordi der er opstået særligt udsatte grupper for ofre for vold i hjemmet.

Voldsramte kvinder har ofte børn med på krisecenter og i 2000 opholdt der sig næsten lige så mange børn som voksne på krisecentrene. Dette er voldsomme oplevelser for børnene og det er afgørende med en målrettet indsats for at støtte disse børn efterfølgende. Børnene påvirkes ikke mindst af, at de bliver fjernet fra deres vante miljø og ofte ikke kan fortsætte deres normale skolegang, mens de opholder sig på krisecentret.

8 Gennem de senere år er andelen af voldsramte kvinder med etnisk minoritetsbaggrund på krisecentrene vokset til 35%. Flygtninge- og indvandrerkvinderne opholder sig i længere tid end danske kvinder på krisecentrene og de flytter oftere tilbage til voldsudøveren. Kvinder fra de etniske minoriteter har på visse områder særlige behov. Det skal sikres, at regeringens initiativer dækker den gruppe kvinders særlige behov og det må i den forbindelse undersøges, hvordan støtten til denne gruppe kan forbedres.

Vi mangler desuden viden om vold mod kvinder med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres særlige støttebehov.

Foruden at styrke støtten til ofrene har regeringen fundet det centralt, at der gøres en indsats for at bryde voldscirklen. Der findes i øjeblikket kun få rådgivningstilbud til voldelige mænd, der ønsker at stoppe deres voldelige adfærd. Erfaringer fra udlandet viser, at rådgivning og egentlige behandlingstilbud vil være yderst relevant i forebyggelsen af vold i hjemmet. Resultaterne fra de få eksisterende rådgivninger og antallet af henvendelser tyder på, at der er behov for flere lignende tilbud rundt om i landet.

Regeringen vil generelt opprioritere indsatsen mod den alt for udbredte vold mod sagesløse borgere samt støtte de mest udsatte i vores samfund. Indeværende handlingsplan skal ses som ét led i en større langsigtet strategi om bekæmpelse af vold. Både Justitsministeriet og Socialministeriet har udarbejdet specifikke handleplaner, som begge lanceres her i foråret. Justitsministeriets handlingsplan "Stop Volden" indeholder blandt andet skærpelse af straffen for vold samt en målrettet indsats mod børn, unge og førstegangskriminelle. Regeringens handlingsprogram for de svageste grupper, "Det fælles ansvar", retter sig mod hjemløse, sindslidende, prostituerede, stof- og alkoholmisbrugere m.fl. Handlingsplanerne supplerer hinanden og tilsammen sikrer de en helhedsorienteret indsats på voldsområdet og i indsatsen over for de socialt udsatte grupper.

Handlingsplanen – i korte træk

Regeringen vil både styrke de eksisterende aktiviteter og gå nye veje for at forstærke støtten til volds ofre og bremse volden i hjemmet. Derfor lanceres der nu en omfattende og helhedsorienteret handlingsplan med 4 primære indsatsområder. I år 2002 vil regeringen igangsætte følgende aktiviteter:

Støtte til ofre

- Undersøge kapaciteten på kvindekrisecentrene
- Udarbejde oplysningspjece – på flere sprog – til voldsramte kvinder om støtteforanstaltninger
- Etablere en hjemmeside – på flere sprog – til voldsramte kvinder om støtteforanstaltninger
- Etablere en 24-timers telefonrådgivningsservice
- Målrettet indsats for særligt udsatte grupper – børn samt kvinder fra etniske minoriteter.
- Tilbyde overfaldsalarmer til voldstruede kvinder

Aktiviteter rettet mod voldsudøverne

- Gennemføre et projekt om behandling af voldelige mænd med henblik på en senere etablering af permanente regionale behandlingstilbud
- Undersøge muligheden for at indføre en ordning, hvor voldsudøveren midlertidigt fjernes fra hjemmet, så ofrene kan blive boende i hjemmet
- Undersøge om der bør være nemmere adgang til at sanktionere fredskrænkere
- Vurdere behandling for den voldelige adfærd som et vilkår ved en betinget straf for vold
- Vurdering af mulighederne for yderligere tilbud om behandling under afsoning af en dom.

Aktiviteter rettet mod fagpersonale

- Oplysningskampagne om vold i hjemmet
- Etablere tværfaglige regionale teams med henblik på samarbejde og erfaringsudveksling
- Udarbejde en værktøjskasse til fagfolk, indeholdende love og regler, indsatsmuligheder, relevante henvisningssteder, råd og vejledning

Viden og information

- Gennemføre befolkningsundersøgelser med henblik på at kortlægge omfanget af vold i hjemmet
- Udarbejde kønsopdelt offerstatistik
- Udarbejde indikatorer til at måle udviklingen i omfanget af vold i hjemmet – som led i det danske EU-formandskab
- Undersøge om kvinder med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige problemer i forhold til vold i hjemmet
- Sikre en kvalificeret løbende debat i offentligheden med henblik på at ændre den stiltiende accept der har været vedrørende vold i hjemmet

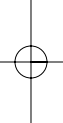
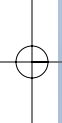
Finansiering

Ved forliget mellem Kristeligt Folkeparti, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om udmøntning af satspuljen for 2002, blev man enige om at afsætte 10 millioner kroner årligt de næste 3 år til en styrkelse af indsatsen mod vold mod kvinder.

Den tværministerielle arbejdsgruppe

I foråret 2000 nedsatte den daværende regering en tværministeriel arbejdsgruppe om vold mod kvinder i hjemmet og handel med mennesker. Foruden Ligestillingsafdelingen består den af Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Socialministeriet og Integrationsministeriet. Arbejdsgruppen har behandlet forskellige aspekter af vold i hjemmet og drøftet initiativer til at intensivere indsatsen på området. Arbejdsgruppen har udarbejdet en "Status" for den statslige, amtskommunale og frivillige indsats for vold i hjemmet, og heri anbefales der en række initiativer for en styrket indsats på området. Arbejdsgruppen arbejdede sammen med eksperter og frivillige organisationer under udarbejdelsen af denne status. Denne handlingsplan er udarbejdet med udgangspunkt i arbejdsgruppens "Status" og anbefalinger. "Statusen" kan fås ved henvendelse til ligestillingsafdelingen på tlf. 3392 3311 eller på web-adressen www.lige.dk.

Udover at arbejde videre med kvindehandel, har arbejdsgruppen på baggrund af regeringens handlingsplan fået til opdrag at fungere som koordinator for de fælles og de tværgående aktiviteter samt evaluere indsatsen.

3. Regeringens aktiviteter til bekæmpelse af vold mod kvinder

Støtte til ofrene

Mål: *At forbedre den landsdækkende støtte til volds ofre*

Det er regeringens mål, at forbedre støtten til ofre, så de hurtigst muligt kan etablere en tryk og sikker tilværelse. Det forudsætter generelt, at ofre har et sted, de kan opholde sig, at de kan føle sig sikre mod yderligere vold og trusler, og at de ved, hvilke støttemuligheder de har krav på. Nogle kvinder og børn er særligt udsatte, og de skal sikres en særlig indsats.

Generelt står det klart, at **krisecentrene har et kapacitetsproblem**. Mens 2083 kvinder flyttede på krisecenter i år 2000, afviste krisecentrene omkring 800 kvinder. Overbelægningen kan skyldes, at der er behov for at oprette flere pladser, men den kan også indikere, at udslusningen af kvinder til andre boliger kan forbedres. Det skal undersøges, hvilke tiltag der bedst løser kapacitetsproblemerne.

De fleste kvinder kender til krisecentrene, men mange kvinder er ikke orienteret om, hvilke andre støttemuligheder de kan benytte sig af. Nogle kvinder er ikke engang klar over at vold i hjemmet er en kriminel handling. Der er med andre ord behov for en massiv **informationsindsats** overfor de voldsramte/truede kvinder, så de ved, hvilke muligheder de har, og hvad de har krav på.

Børn påvirkes i høj grad af vold i familien. I 2000 opholdt 2024 børn sig således på krisecenter i kortere eller længere tid. Når de voldsramte kvinder tager børnene med på krisecentrene betyder det, at børnene i en periode bliver revet ud af deres vante omgivelser – både de hjemlige og i forhold til deres sociale netværk. De kan som oftest heller ikke gå i skole. Børnene har brug for en speciel indsats, og de skal støttes i deres bearbejdning af de voldelige oplevelser. På trods af, at der er nu er børnepersoner tilknyttet krisecentrene, viser undersøgelser, at indsatsen bør styrkes.

Landets kvindekrisecentre har oplevet en betydelig stigning i antallet af **kvinder med anden etnisk baggrund end dansk**. I år 2000 udgjorde de 35% af samtlige kvinder på krisecentrene, og de opholder sig i længere tid på krisecentrene end danske kvinder. Det har medført et øget behov for tolkning, ligesom centrenes medarbejdere har brug for efteruddannelse om kulturelle og traditionsbetingede adfærdsmønstre. At flere etniske kvinder søger tilflugt på krisecentrene skyldes, at kvinderne ofte har et ringe

eller intet socialt netværk, og at kvinderne er i høj grad økonomisk afhængige af deres mænd.

Det er vigtigt, at kvinderne kan føle sig trygge, også udenfor krisecentrets rammer. Der eksisterer i begrænset omfang tilbud om **overfaldsalarmer til voldstruede kvinder**. Erfaringerne med overfaldsalarmerne er så positive, at regeringen vil sikre, at kvinder, der har været udsat for vold fra tidligere samleverer eller ægtefæller, og som er truet for på ny at blive udsat for vold begået af de samme personer, skal tilbydes en sådan alarm. Det vil generelt højne trygheden og dermed livskvaliteten for ofrene.

Aktiviteter

Aktiviteter til støtte for ofrene

1. Undersøgelse af kvindekrisecentrenes kapacitet og omfanget af afviste kvinder. Det skal undersøges, om der er et øjeblikkeligt behov for flere pladser - om kapaciteten generelt skal udvides og om udslusningen af kvinderne kan forbedres.
2. Udarbejdelse af oplysningspjece, som skal være tilgængelig på biblioteket, hos lægen, skadestuen, socialforvaltningen etc. Pjecen skal indeholde oplysninger om de støtteforanstaltninger, der findes. Den skal oversættes til relevante fremmedsprog.
3. Udarbejdelse af hjemmeside. Hjemmesiden skal indeholde oplysninger om de støtteforanstaltninger, som systemet har at tilbyde kvinderne. Den skal oversættes til relevante fremmedsprog.
4. Udvikling af en model for hot-lines, som kan afprøves som pilotprojekter i nogle udvalgte amter. På sigt er det meningen at etablere en fast 24-timers telefonrådgivning i krisecenter-regi.

Ansvarlig myndighed

Ligestillingsafdelingen

Ligestillingsafdelingen

Ligestillingsafdelingen

Socialministeriet

Aktiviteter

5. Styrkelse af indsatsen for børnene. Gennemførelse af projektet "Vold i familien" med særligt fokus på børnenes tarv.	Socialministeriet
6. Videreførelse i kommunerne af de erfaringer, der er opsamlet i projekterne under KRIB-puljen.	Socialministeriet
7. Undersøgelse af de særlige problemer, som kvinder med etnisk minoritetsbaggrund kan have, med henblik på at iværksætte de nødvendige tiltag. Erfaringer fra krisecentrenes nuværende indsats anvendes i det videre arbejde.	Ligestillingsafdelingen
8. Udvikling af tilbud om efteruddannelse af medarbejdere på krisecentrene for at sætte dem i stand til at støtte voldsramte kvinder med etnisk minoritetsbaggrund.	Ligestillingsafdelingen
9. Tilbud om overfaldsalarmer til kvinder, der risikerer at blive udsat for voldelige overgreb. Ved aktivering vil alarmsystemet videresende ofrets position direkte til alarmcentralen, der vil videresende alarmerne til den nærmeste politistation.	Justitsministeriet
10. På længere sigt skal ligestilling mellem kønne indgå i den danskundervisning, som gives i kommunalt regi til etniske minoriteter.	Integrationsministeriet
11. Formidling af erfaringerne fra projektet "Vold i familien" med henblik på et generelt kvalitetsløft.	Socialministeriet

Aktiviteter rettet mod voldsudøvere

Mål: At bryde voldscirklen

For at bryde voldscirklen er det helt afgørende, at der sættes ind overfor voldsudøveren. Det er den voldelige part der har ansvaret for at volden stopper og det skal sikres, at volden ikke reproduceres i nye forhold og går i arv til børnene. Det forudsætter, at voldsudøveren behandles og forhindres i at udøve yderligere vold.

Der er i dag kun få permanente tilbud om **rådgivning til voldelige mænd**, der ønsker at stoppe deres voldelige adfærd og en egentlig behandling af voldsudøvere eksisterer ikke i Danmark. Rådgivning til voldsudøvere er en vigtig forudsætning for at bremse volden. Regeringen har derfor iværksat et projekt med behandling af den voldelige mand. Projektet "Psykosocialt læringsprogram for mænd med voldeligt adfærdsmønster" skal kortlægge, analysere og beskrive voldsudøvende mænds situation og baggrund. Denne viden vil danne grundlag for udviklingen af tilbud til mændene, samt danne basis for uddannelse og træning af instruktører, der kan arbejde med voldsudøvende mænd. Projekterne afvikles i samarbejde med nogle udvalgte amter, kommuner og krisecentre og vil løbe over tre år. Erfaringerne vil blive samlet op og videreført til resten af landet. På sigt er det regeringens hensigt at etablere permanente regionale tilbud. Regeringen vil yderligere vurdere muligheden for i videre omfang at benytte behandling af voldsudøveren i forbindelse med afsoning af ubetingede frihedsstraffe.

Ved tilfælde af vold i hjemmet, er det i dag typisk kvinden, der må flytte ind på et krisecenter, med de deraf negative konsekvenser for hende selv og børnene.

Voldsudøveren bliver derimod i hjemmet. Dette er samfundsmæssigt uøkonomisk og virker ikke retfærdigt i forhold til offeret for volden. Regeringen vil derfor undersøge muligheden for at finde en model for **fjernelse af voldsudøveren fra hjemmet**. En sådan model kunne endvidere virke præventivt, idet det formodes at gøre et stærkere indtryk på voldsudøveren at blive fjernet fra sit hjem – der er en grundlæggende psykologisk forskel på, om det er udøveren fremfor offeret, der skal bede om at måtte vende tilbage til hjemmet.

Aktiviteter

Aktiviteter rettet mod voldsudøveren

1. Udvikling og etablering af regionale behandlingstilbud.
2. Undersøge muligheden for at indføre en ordning hvor voldsudøvere (af begge køn) kan fjernes fra hjemmet. Koordineret med støtteordning til såvel den forurettede som voldsudøveren.
3. Vurdering af om der bør være lettere adgang til at sanktionere fredskrænkeren uden forudgående advarsel (tilhold) efter straffelovens § 265.
4. Vurdering af behandling for den voldelige adfærd som et vilkår ved en betinget straf for vold.
5. Vurdering af mulighederne for yderligere tilbud om behandling under afsoning af en dom.

Ansvarlig myndighed

Socialministeriet

Justitsministeriet

Justitsministeriet

Justitsministeriet

Justitsministeriet

Aktiviteter rettet mod fagfolk

Mål: *At sikre, at fagfolk har de rette kompetencer til at støtte voldsofrene*

Regeringen vil sikre en effektiv forebyggelse af vold i hjemmet og en hensigtsmæssig støtte til voldsofre. Den danske indsats mod vold er en indsats med mange aktører, og det er nødvendigt, at udnytte de mange aktørers ressourcer og muligheder på bedste vis. Det forudsætter, at de berørte myndigheder orienteres om, hvilke muligheder der samlet er for at støtte ofrene, også udenfor eget fagfelt, således at de kan sætte tidlige og mere målrettede ind. Det forudsætter også, at både de offentlige og private aktører (efter)uddannes i relation til voldsproblematikken samt at samarbejdet styrkes mellem aktørerne.

Politiet er ofte den første offentlige myndighed, som både offer og voldsudøver møder ved tilfælde af vold. Politiet har typisk flere opgaver i forbindelse med deres indsats ved vold i hjemmet: At undgå en eskalering af konflikten og at mægle mellem de stridende parter, og at retsforfølge voldsudøveren. Ifølge Rigsadvokatens meddelelse af 31. august 2000 vedrørende efterforskning af sager om vold i parforholdet, har politiet pligt til at indlede en efterforskning af egen drift, hvis der er en formodning om et strafbart forhold – også selvom den, der har været udsat for volden, ikke ønsker at indgive eller tilbagetrækker anmeldelsen.

De sociale myndigheder eller sundhedsmyndighederne og den praktiserende læge spiller en vigtig rolle i behandlingen af voldsramte kvinder. Ofte undlader ofre at oplyse om den egentlige årsag til deres skader, eller de henvender sig på grund af psyko-somatiske lidelser, uden at fortælle om situationen derhjemme. Regeringen vil forbedre de berørte faggruppers viden om, hvordan man bedst håndterer en sådan situation. Der skal udarbejdes en såkaldt "værktøjskasse" til de faggrupper, der møder disse ofre. Værktøjskassen skal indeholde lovregler, henvisningsmuligheder, indsatsmuligheder, råd og vejledning.

18

Det skal sikres, at ofre for vold i hjemmet får den støtte de har behov for – af både politiet, myndighederne og de frivillige organisationer. Det kan kun ske, hvis de berørte myndigheder og de frivillige organisationer ved, hvordan de øvrige parter organiserer deres indsats på området og hvis der etableres **et tværfagligt samarbejde**.

Aktiviteter

Aktiviteter rettet mod fagfolk

1. Gennemførelse af landsdækkende oplysningskampagne for fagfolk. Kampagnen vil bestå af regionale én dags seminarer.
2. Analyse af effektiviteten af det nuværende samarbejde mellem de berørte faggrupper og en vurdering af, hvordan samarbejdet kan forbedres.
3. Etablering af tværfaglige teams, hvor professionelle, der arbejder med forskellige facetter af vold mod kvinder, kan mødes, uddannes og udveksle erfaringer om, hvordan indsatsen for at forebygge vold og støtte ofre kan udvikles.
4. Udarbejdelse af en såkaldt værktøjskasse til fagfolk, der er involveret i arbejde med vold i familien. Værktøjskassen skal indeholde lovregler, henvisningsmuligheder, indsats, råd og vejledning.
5. Styrkelse af de offentlige myndigheders samarbejde med krisecentrene.
6. Undersøgelse af undervisningen i vold mod kvinder på relevante uddannelsesinstitutioner. På sigt er det målet at orientere uddannelsesinstitutionerne om, hvordan de kan forbedre undervisningen i relation til vold mod kvinder.

Ansvarlig myndighed

Ligestillingsafdelingen

Ligestillingsafdelingen

Ligestillingsafdelingen/
Socialministeriet

Ligestillingsafdelingen

Socialministeriet

Ligestillingsafdelingen

Viden og information

Mål: *At udvikle kvalificeret viden og sikre en løbende debat i offentligheden om vold i hjemmet*

Viden om voldens årsager og omfang er en grundlæggende forudsætning for tilrettelæggelsen af en målrettet indsats mod vold.

I Danmark er der ikke dokumentation for det præcise **omfang af vold** mod kvinder, men der findes dog skøn på området. I Rigspolitiets store undersøgelse fra midten af 1990'erne anslås det, at ca. 4250 kvinder årligt udsættes for 10.000 tilfælde af vold.

Regeringen agter at iværksætte en række tiltag for at sikre, at der på den ene side indhentes kvalificeret viden om voldens omfang, dens årsager og konsekvenser og at der på den anden side sættes gang i debatten om volden.

Det gælder også på områder, hvor der ikke før har været fokus. Det skal undersøges, om **kvinder med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne** i tilfælde af partnervold kan have særlige behov for støtte. Udenlandske undersøgelser tyder på, at handicappede kvinder er mere udsatte for vold end ikke-handicappede, men det står ikke klart, om det gælder her i landet.

Aktiviteter

Indhente viden og udbrede oplysning

1. Kortlægning af voldens omfang. Danmark deltager i en større international undersøgelse af vold mod kvinder (International Violence Against Women Survey – IVAWS). Heri indgår en separat nordisk del. Undersøgelsen forventes at omfatte interviews med omkring 5.000 kvinder i hvert land. Deltagelse i offerundersøgelsen vil ikke alene give meget grundlæggende og omfattende oplysninger om vold og seksualiseret vold mod kvinder i Danmark, men også sætte disse oplysninger ind i et internationalt/nordisk perspektiv. På baggrund af undersøgelsen, vil man f.eks. kunne vurdere, hvor udbredt hustruvold er

Ansvarlig myndighed

Justitsministeriet

Aktiviteter

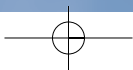
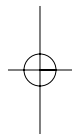
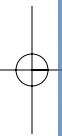
i forhold til vold begået af andre – tidligere ægtefælle/samlever, bekendte og fremmede. Desuden vil der indgå oplysninger om retssystemets involvering i sagerne og om de voldsramte kvinders brug af krisecentre o. lign.

2. På foranledning af Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg har en arbejdsgruppe med deltagelse af blandt andre medarbejdere fra Rigspolitehens afd. D (Dataafdelingen) og Danmarks Statistik overvejet muligheden for i til-læg til kriminalstatistikken at opbygge en egentlig offerstatistik vedrørende den personfarlige kriminalitet. Offerstatistik skal fremover supplere kriminalstatistikken, i første omgang med oplysninger om ofrenes køn og alder. Disse oplysninger vil fremgå af kriminalstatistikken for år 2001. Det overvejes i øjeblikket, om statistikken på længere sigt kan udbygges med oplysninger om gerningssted, relationen mellem offer og gerningsmand samt oplysninger om anvendelse af våben. Ved en sådan statistik skabes der mulighed for at kunne gennemføre registerbaseret forskning om ofre og deres forhold.
3. Udarbejdelse af indikatorer for vold mod kvinder. Som led i EU's opfølgning på FN's 4. Verdenskvindekonference i Beijing i 1995 vil Danmark udarbejde indikatorer med henblik på at kunne måle implementeringen af slutdokumentet fra Beijing – både mellem EU-medlemsstaterne og over tid. Indikatorerne vil blive præsenteret i efteråret 2002 under det danske formandskab.
4. Undersøgelse af de specifikke problemer ved vold i hjemmet, som kvinder med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har. De nødvendige tiltag for at tilpasse mulighederne for støtte også til denne gruppe voldsofre skal afdækkes.

Justitsministeriet

Ligestillingsafdelingen

Ligestillingsafdelingen

4. Evaluering

I forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af en handleplan er det afgørende, at der gennemføres en evaluering af aktiviteterne og de opnåede resultater. Idet denne handleplan både indeholder kort- og langsigtede mål, har det ikke været hensigtsmæssig at lade handleplanen løbe over en nærmere afgrænset årrække. Der vil i stedet blive udarbejdet en årlig status for implementeringen af handleplanen og de resultater, der er nået i indeværende år.

Den tværministerielle arbejdsgruppe vil være ansvarlig for offentliggørelsen af denne status.

